

بسم الله الرحمن الرحيم

الله متعال به قلب‌های مؤمنین چگونه نظر می‌کند!

(ترجمه)

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَادِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ» وَأَشَارَ بِأَصَابِعِهِ إِلَى صَدْرِهِ» (رواه مسلم فی کتاب البر

والصلة الأدب)

ترجمه: الله متعال به جسم‌ها و قیافه‌های شما نمی‌نگرد؛ بلکه به دل‌های شما نگاه می‌کند و (پیامبر صلی الله علیه وسلم) با انگشتان دست‌اش به طرف سینه خود اشاره کرد.

الله سبحانه و تعالی به قلب‌های ما نظر می‌کند؛ یعنی به ایمان ما، به دین ما، به اخلاق ما، به فعل ما و به نیت ما نظر می‌کند و به جسدهای ما نظر نمی‌کند. لذا هدف از نظر در این جا نظر محبت می‌باشد. الله سبحانه و تعالی ضمن نظرش از ما التزام و پابندی به شریعت‌اش را می‌خواهد و نظر مراقبت و ادراک نیست؛ زیرا الله سبحانه و تعالی به همه چیز علیم و داناست، هیچ چیز از وی پوشیده نیست. بناءً در این جا واضح می‌شود که الله متعال از ما عملی می‌خواهد که در آن خیر امور آخرت مرتب باشد؛ اگر دقت کنیم در می‌یابیم که الله سبحانه و تعالی اجساد و جمالی را که از آن‌ها امید خیر نمی‌رود مذموم معرفی نموده است و می‌فرماید:

﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ [منافقون: 4]

ترجمه: هنگامی که ایشان را می‌بینی، پیکر و سیمای‌شان تو را به شگفت می‌آورد (و به خود می‌گوئی: چه انسان‌های باوقار و برازنده‌ای!) و هنگامی که به سخن در می‌آیند (به علت حلاوت کلام‌شان) به سخنان‌شان گوش فرامی‌دهی!

با وجود این جذبہ سیما و گیرائی گفتار ایشان به چوب‌های تکیه شده توصیف شده اند: ﴿كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ﴾ یعنی گویا آنان تخته‌هایی هستند که بردیوار تکیه داده شده باشند (بی‌جان و بی‌ایمان، هیكل‌های میان‌خالی، درون‌های بی‌نور و صفا، نقش‌هایی بر در و دیوارها)؛ لذا جسدهای‌شان قوی، تنومند و طویل؛ اما نه به ستونی کارائی دارند و نه به پوشش سقفی.

برادران مسلمان!

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم بیان نموده که تفاضل و برتری در بین انسان‌ها به صورت‌ها و اجساد متعلق نبوده، بلکه به چیزی مربوط است که توسط ایمان به الله در قلب‌های‌مان جا دارد و به پابندی احکام شریعت و خوف از الله سبحانه و تعالی مربوط می‌باشد.

پس افسوس به حال مسلمانانی که گوسفندگونه در هرگوشه و کناری توسط حکام و دشمنان نامرئی ذبح شده و به قتل می‌رسند، هیچ بهانه‌ای نیست جز مسلمان بودن و این که می‌گویند رب ما الله است! وای به حال مسلمانانی که کفار ایشان را در مسیر دین‌شان فتنه‌انگیزی می‌کنند؛ کفاری که جنگ با اسلام و مسلمین را از یک قوس و زاویه پیش می‌برند! ای امتی که در هر صبح و شام رگ به رگ ذبح می‌شوید، پس کجاستند کسانی که برای خاموش ساختن این آتش جنگ و حمله‌های پراکنده و نامنظم دست بکار شوند؟ کجاستند کسانی که بخاطر تغییر هم‌چو وقایع و حوادث نیرومند و بزرگ اقدامی نمایند؟ و کجاستند کسانی که

بخاطر اعاده دولت اسلام و خلافت راشده ثانی مسلمین به منهج نبوت کار کنند؟ دولتی که حقوق مسلمین را به اهلش اعاده نموده و حصول نماید و عالم را به نور احکام الله رب العلمین منور و روشن گرداند؟

اینجاست محل نظر گاه الله، اینست مفهوم و معنی: (ینظر إلی قلوبکم)، لذا می بینیم که در بین اصحاب رسول صلی الله علیه وسلم بلال حبشی وجود دارد که وی بنده سیاه پوستی است؛ اما الله سبحانه و تعالی به ایمانش نظر می کند؛ نه به جسدش؛ پس وی از اهل جنت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: یا بلال! (إنی أسمع خشخشة نعلیک فی الجنة) یعنی ای بلال! من صدای نعل هایت را در جنت می شنیدم.

بار الها! با توفیق به اعاده حکم بما انزل الله از طریق دولت خلافت قلب های مان را مکانت نظرگاه رحمتت بگردان! اللهم آمین
آمین!